

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/93/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112230385
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8112230385.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tótha a členov senátu JUDr. Petra Šama a JUDr. Jozefa Škraba v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 26. 6. 2014 č.k. 18C/555/2012 - 66, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa

N e p r i z n á v a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné rozsudkom č.k. 18C/555/2012 - 66 zo dňa 26. 6. 2014 žalobu zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobami z 27. 9. 2012 sp. zn. 8C/214/2012, 8C/215/2012, 8C/216/2012, 8C/217/2012, 8C/218/2012, 8C/221/2012, 8C/224/2012, 8C/225/2012, 8C/226/2012 a 8C/227/2012 sa žalobca domáhal zaplatenia náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Uznesením z 10. 10. 2012 okresný súd spojil veci pod spoločnú sp. zn. 8C/214/2012. Krajský súd v Prešove rozhodol uznesením z 19. 10. 2012 o vylúčení sudcov Okresného súdu Prešov z prejednávania a rozhodovania veci a vec prikázal Okresnému súdu Humenné na ďalšie konanie a rozhodovanie.

Žalobca v žalobách namietal porušenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku č. 233/1995 Z.z., pretože exekučný súd - Okresný súd Prešov nerozhodol o vydaní poverenia súdnemu exekútorovi v zákonnej 15-dňovej lehote. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené očakávania žalobcu, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu pohľadávky. Z tohto nesprávneho úradného postupu žalobca vyvodzuje majetkovú škodu v rozsahu istiny s príslušenstvom, ktorá už viac nemôže byť priznávaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu proti dlžníkovi z úverovej zmluvy. Ďalej požaduje nemajetkovú ujmu vo výške 20 % z uplatnenej istiny s príslušenstvom. Žalobca svoj nárok odôvodňuje zo zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Žalobca postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona a písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Žalovaná na žiadosť pozitívne nereagovala.

Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že s návrhom nesúhlasí. Žalovanej bol doručený návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 23. 4. 2012, pričom žaloba na súd bola podaná už 27. 9. 2012, pred uplynutím 6-mesačnej lehoty podľa zákona č. 513/1991 Z.z. Ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Čo sa týka porušenia 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia pre súdneho exekútora, takáto lehota je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy v tak krátkej lehote objektívne

posúdiť zákonnosť exekúcie, ako je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí, ak ide o exekučný titul, a to rozhodnutie rozhodcovského súdu podľa Exekučného poriadku účinného do 1. 6. 2011. Samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamena automaticky prietahy v konaní. Zo znenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku č. 233/1995 vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. 15-dňová lehota platí len v prípade vydania poverenia súdnemu exekútorovi. Neboli ani konštatované prietahy v konaní právoplatným rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva či Ústavného súdu SR.

Žalovaná namieta premlčanie nároku podľa § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., keďže žalobca sa o škodu dozvedel viac ako pre tromi rokmi. Žalobca nepreukázal ani vznik a výšku škody. Nepreukázal ani to, že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočný zadosťučinením pre žalobcu, pre ktorý žiada náhradu nemajetkovej ujmy.

V dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu žalobca uplatňuje náhradu škody, ako aj nemajetkovej ujmy, kde pri veci 8C/214/2012 súd zistil, že bola vedená exekúcia proti povinnej C. V. v exekučnom konaní Ex 1338/2011, kde z exekučného spisu 4Er/312/2001 vyplýva, že uznesením zo dňa 4. 3. 2011 bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na výkon exekúcie. Následne uznesením z 30. 6. 2001 bolo exekučné konanie zastavené. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 25. 7. 2011. Obdobne vo veci 8C/215/2012 sa riešil uplatnený nárok na náhradu škody z exekučného konania proti povinnému C. V. v exekučnej veci 18Er/555/2012. Aj tu bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietnutá rozhodnutím z 29. 7. 2011. Rozhodnutie je právoplatné dňom 26. 6. 2012.

Vo veci 8C/216/2012 sa jedná o spor z exekučného konania 11Er/416/2010, kde Okresný súd Prešov uznesením z 25. 1. 2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Následne bolo exekučné konanie zastavené uznesením z 8. 6. 2011, Rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné dňom 11. 8. 2011.

Vec 8C/217/2012 sa týka exekučného konania 13Er/534/2010 proti povinnej P. N., kde okresný súd uznesením z 13. 10. 2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Uznesením z 15. 8. 2012 bolo exekučné konanie zastavené. Rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné dňom 27. 9. 2012.

Vec 8C/218/2012 sa týka exekučného konania proti povinnému W. C. z exekučnej veci 3Er/204/2011, kde okresný súd uznesením z 13. 9. 2011 návrh na udelenie poverenia na výkon exekúcie zamietol. Exekučný súd konanie zastavil a náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné 21. 12. 2011.

Vo veci 8C/221/2012 sa prejednával nárok žalobcu z exekučného konania 18Er/248/2009 proti povinnej C. N.. Okresný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol uznesením z 18. 1. 2011. Uznesením z 19. 6. 2013 bolo exekučné konanie zastavené, ktoré rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné dňom 24. 10. 2013.

Vo veci 8C/224/2012 bol podaný návrh týkajúci sa exekučného konania 10Er/236/2010 proti povinnej C. T.. Exekučný súd uznesením z 15. 3. 2011 žiadosť o udelenie poverenia súdnemu exekútorovi zamietol. Uznesením z 1. 6. 2011 exekučné konanie zastavil. Rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné dňom 24. 6. 2011.

Vo veci 8C/225/2012 sa uplatňuje nárok z exekučného konania 14Er/338/2010 proti povinnej N. Y., kde uznesením z 15. 3. 2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na výkon exekúcie bola zamietnutá. Uznesením z 21. 11. 2011 bola exekúcia zastavená. Rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné dňom 8. 11. 2012.

Vo veci 8C/226/2012 sa prejednáva exekúcia 28Er/668/2010 proti povinnému P. D., kde uznesením z 21. 1. 2011 bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením zo 14. 6. 2011 bolo exekučné konanie zastavené. Rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné dňom 21. 6. 2011.

Vo veci 8C/227/2012 sa prejednáva nárok z exekučného konania 15Er/668/2010 proti povinnej J. J.. Žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá uznesením z 27. 1. 2011. Rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné dňom 2. 3. 2011.

Súdu bol doručený znalecký posudok JUDr. PhDr. C. D. Phd., ktorý podľa názoru súdu obsahuje právne hodnotenie predmetu sporu a sú pre vec nepoužiteľné. Žalobca v konaní uplatňuje náhradu materiálnej škody vo výške nákladov spojených s administratívnymi činnosťami pre tú ktorú jednu exekučnú vec, ale vyčíslil ju vo výške nevymoženej istiny s príslušenstvom z jednotlivých exekučných konaní.

Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci, a to nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom. Ust. § 9 ods. 1 zák. č.

514/2003 Z.z. definuje nesprávny úradný postup, ktorý môže byť aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, či činnosť verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku č. 233/1995 Z.z. súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúcie, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne.

Žalobca v konaní uplatnil právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom tým, že Okresný súd Prešov v rozpore s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v zákonnej 15-dňovej lehote nepoveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Žalovaná vzniesla námietku premlčania podľa § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., že právo na náhradu škody sa premlčí za 3 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Okresný súd konštatoval, že táto námietka premlčania žalovaného nie je dôvodná. Návrhy boli podané po dátumu 23. 4. 2009, preto nie sú premlčané.

Žalobca nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prietahov v konaní. O námietke prietahov v konaní sa nevedie konanie pred Ústavným súdom SR a nebol podaný návrh na disciplinárne konanie. Neexistuje ani právoplatné rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva. Okresný súd konštatuje, že všeobecne nie je možné rozhodnutie súdu po zákonom stanovenej lehote posudzovať bez ďalšie ako nesprávny úradný postup. Osobitne pri 15-dňovej lehote na vydanie poverenia súdnemu exekútorovi, je potrebné vykonať určité procesné úkony. Takáto lehota je výraznou prekážkou pre objektívne posúdenie zákonnosti exekúcie. Žalobca tvrdená majetková škoda nebola nijako preukázaná, pričom je dôkazné bremeno na žalobcovi. Žalobca svoje tvrdenia o škode v žalobe všeobecne popísané nijako nedokladoval, ani nedokladoval výšku spôsobenej škody. Aj keď bol doložený znalecký posudok, ten sa netýkal uplatneného nároku, ale preukazuje náklady na administratívne činnosti v dôsledku komunikácie so súdom, účastníkmi, exekútormi a pod. Žalobca v žalobe vyčíslil istinu a príslušenstvo, ktoré už nie je možné v budúcnosti vymáhať. Súd poukazuje na skoršie odôvodnenie iných súdov, ktorými bolo vyvrátené tvrdenie žalobcu o nemožnosti domáhať sa svojho nároku pre vec rozhodnutú. Súd mal za to, že žalobca v danom prípade nepreukázal ani vznik materiálnej škody a ani jej výšku. Čo sa týka nemajetkovej ujmy, tu to je potrebné preukázať, ak konštatovanie porušenia nie je dostatočným zadostučinením. Žalobca nepreukázal žiadnym spôsobom dôvody pre priznanie nemajetkovej ujmy, o ktorú žiada. Preto súd nárok žalobcu ako na náhradu škody tak nemajetkovej ujmy v peniazoch zamietol. Žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi prípadným nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou, keď nepreukázal existenciu atribútov, a to nesprávny úradný postup a vznik škody. Preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Neúspešnému žalobcovi nebola priznaná náhrada trov konania. Úspešná žalovaná náhradu trov nežiadala, preto úspešnej žalovanej nebola nepriznaná náhrada trov konania.

Proti rozsudku okresného súdu dal odvolanie žalobca. Žiadal zrušiť rozsudok okresného súdu a vec vrátiť na ďalšie konanie. Súd vo veci rozhodol na základe použitia novej právnej úpravy obsiahnutej v § 9 ods. 2 zák. č. 513/2003 Z.z. Súd takto nemôže interpretovať hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založiť zodpovednosť právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a až potom, čo už došlo k založeniu zodpovednosti právneho vzťahu. Súd vôbec nevysvetlil, prečo účastníkovi nevznikol stav právnej neistoty. Zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie v trvaní právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Exekučný súd rozhodoval o udelení poverenia na výkon exekúcie s čím nemal nič spoločné rozhodcovský súd.

Súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konania zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustnými súdnymi aktivitami, na ktorých nemôže založiť meritórne rozhodnutie. Zodpovednosť štátu za prieťahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžka konania ovplyvňuje mimosúdny faktor, ako napr. nárast ekonomickej trestnej činnosti, rozsah nevybavenej súdnej agendy a pod. Medzinárodný dohovor zaväzuje štát, aby zabezpečili právo na rozhodnutie veci v primeranej lehote.

Žalobca v konaní doložil znalecký posudok vypracovaný znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave. Znalecký posudok jednoznačne preukazuje nesprávny úradný postup, ktorý mal na žalobcu negatívny dopad. To objektívne znížilo majetok žalobcu v posudku určenej výške. Súd nevykonával dokazovanie oboznámením sa s obsahom posudku. Okresný súd neprerušil konanie pre ústavnú sťažnosť pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a právo na nestranný súd.

Krajský súd prejednal vec v medziach, ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmal napadnutého rozhodnutia a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a k tomu dodáva:

Ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku č. 233/1995 Z.z. dáva povinnosť súdu skúmať žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietne. Exekučný poriadok dáva z úradnej moci povinnosť súdu skúmať žiadosť o udelenie poverenia a limituje 15-dňovú lehotu na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pri bezchybnom návrhu. V exekučných veciach všetky exekučné konania skončili zamietnutím návrhu na vydanie poverenia súdnemu exekútorovi a exekučné konania boli zastavené. Ak exekučné súdu sú oprávnené z úradnej moci preskúmať žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, tak lehota 15 dní platí len pre prípady vyhovieť návrhu a poverenia súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Ak sa súd rozhodne nevyhovieť žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, tak Exekučný poriadok neuvádza žiadnu lehotu na vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Žalobca ako oprávnený viedol exekučné konania na základe rozhodcovských rozsudkov v spotrebiteľských zmluvách, pričom rozhodcovské doložky boli hodnotené ako neprijateľné zmluvné podmienky podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. a boli neplatné. Potom vo veci rozhodoval neprávomocný orgán - rozhodca bez platnej rozhodcovskej zmluvy. Neplatné dojednanie rozhodcovskej doložky a následné konanie pred rozhodcovským súdom viedlo vo svojich dôsledkoch k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorá je mu poskytovaná § 52 a násl. Občianskeho zákonníka a tiež Smernicou Rady EÚ č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku stanovuje 15-dňovú lehotu na udelenie poverenia pre súdneho exekútora. 15-dňová lehota nie je stanovená v prípadoch, keď súd zistí, že je tu rozpor v žiadosti alebo návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom. Nedodržanie 15-dňovej lehote na vydanie rozhodnutia o nevydaní poverenia súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie, nie je porušením práva oprávneného, ak pre prípady neudelenie poverenia na vykonanie exekúcie nie je zákonom - Exekučným poriadkom stanovená lehota. Žalobca sa domnieva, že aj v takomto prípade by mala platiť 15-dňová lehota na

vydanie rozhodnutia o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia súdnemu exekútorovi. Ak takáto lehota na zamietnutie žiadosti na udelenie poverenia z Exekučného poriadku nevyplýva, nemohlo dôjsť ani k porušeniu práva žalobcu na vydanie rozhodnutia - urobenia úkonu v zákonom stanovenej lehote. Preto nie je možné konštatovať nesprávny úradný postup podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z.. Ak podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a keď táto podmienka nároku na náhradu škody nie je osvedčená žalobcom, pretože sa nedá konštatovať nesprávny úradný postup, potom rozhodnutie okresného súdu je správne, pokiaľ nárok žalobcu zamietol.

Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom len v prípade, že takýto nesprávny úradný postup sa preukáže. Ak neexistuje v Exekučnom poriadku lehota na vydanie rozhodnutia o neudelení poverenia súdnemu exekútorovi, nemôže sa žalobca domáhať náhrady škody za nedodržanie neexistujúcej zákonnej lehoty, ak nedošlo k porušeniu právnej povinnosti súdom.

Žalobca v konaní uplatňuje právo na náhradu škody čo predstavuje istina s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu. Žalobca je príčinou toho, že v exekučnom konaní sa nemohol domôcť svojho nároku, pretože uzavrel neplatné rozhodcovské zmluvy so žalovanými ako povinnými. On bol príčinou toho, že v exekučnom konaní exekučný súd zistil neplatné rozhodcovské doložky a konštatoval nedostatok právomoci rozhodcu rozhodnúť o nároku žalobcu ako oprávneného. Táto chyba oprávneného nemôže byť na ťarchu exekučného súdu, ktorý robil svoju zákonnú povinnosť a preskúmal súlad titulu, ktorý je predmetom exekučného konania so zákonom. Preto rozhodnutie okresného súdu je správne, pokiaľ návrh žalobcu na náhradu škody zamietol.

Čo sa týka žalobcom uplatnenej nemajetkovej ujmy v rozsahu 20 % z uplatnenej sumy istiny s príslušenstvom, tak pochybenie žalobcu v exekučnom konaní a vymáhanie nároku z rozhodnutia rozhodcu bez platnej rozhodcovskej zmluvy nemôže zakladať nárok na nemajetkovú ujmu podľa § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z.. Okresný súd a obdobne aj odvolací súd konštatuje, že nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie nároku žalobcu bez zbytočného priet'ahu, potom ani nevznikol nárok na nemajetkovú ujmu.

Nevydanie rozhodnutia o zamietnutí návrhu na udelenie poverenia súdnemu exekútorovi v lehote 15 dní nemôže byť takou prekážkou, pre ktorú by nemohol oprávnený žiadať svoju pohľadávku zo zmenky alebo zmluvy o úvere iným spôsobom ako výkonom rozhodnutia. Aj z toho dôvodu nevznikol žalobcovi nárok na uplatnenie návrhu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy.

Žalobca vyčíta rozhodnutiu okresného súdu, že sa nezaoberal ďalšími dôkazmi žalobcu, a to vypracovaným znaleckým posudkom č 1/2014, ktorý preukazuje výšku škody spôsobenej nevydaním rozhodnutia v zákonnej lehote. Takýto znalecký posudok nebol ani v konaní doložený. Na druhej strane tento znalecký posudok by bol bez významu, nakoľko podstatou nároku škody má byť nevydanie rozhodnutia súdu v zákonnej lehote. V konečnom dôsledku právo žalobcu ako oprávneného v exekučnom konaní bolo pochybné z dôvodov neexistujúceho právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku vydaného rozhodcom s platnou rozhodcovskou zmluvou. Žalobca sám zavinil neúspech v exekučnom konaní, ak viedol exekúciu podľa rozhodnutia rozhodcovského súdu bez právomoci vydať rozhodcovský rozsudok (platnej rozhodcovskej zmluvy).

Odvolateľ isto vytýka súdu, že neprerušil pojednávanie, pretože bola podaná ústavná sťažnosť. Takáto námietka sa objavuje len v odvolacom konaní, pričom žiaden návrh na prerušenie konania vo veci samej podaný nebol. Preto ani okresný súd sa takýmto návrhom na prerušenie konania nemohol vyporiadať. Žalobca žiadal len vydanie medzitimného rozsudku a následne aj rozsudku proti žalovanej Slovenskej republike.

Odvolací súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne aj vo výroku o náhrade trov konania. Neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov súdneho konania, pričom žalovaná náhradu trov súdneho nežiadala, preto úspešnej žalovanej nemohol ani okresný súd priznať náhradu trov prvostupňového konania (§ 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanej v odvolacom konaní trovy nevznikli, preto úspešnej žalovanej nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomu rozsudku nie je odvolanie prípustné.